

Major gšt. František Papoušek:

Rakouský „Führung und Gefecht der verbundenen Waffen“. (F. u. G.) Díl XI. — Boj. (Pokračování.)

I.

Rozbor.

Rakouské spolkové ministerstvo vojenství vydalo v červnu 1931 „Pokračování“ (Fortsetzung) polního řádu „F. u. G. Abschnitt XI. Das Gefecht“ z r. 1930, které obsahuje taktické zásady pro tyto bojové operace:

1. boj na zdrženou (Hinhaltendes Gefecht),
2. boj v nepřehledném terénu; boj o vesnice a lesy,
3. boje v noci a za nepříznivého počasí,
4. boj o soutěsky,
5. boj o přechody přes vodní toky.

Říšsko-německý polní řád „F. u. G.“ v části XI nazývá uvedené bojové operace „boji za zvláštních okolností“, je však proti rakouskému rozšíření ještě o boje v horách a o minovou válku.

V Rakousku budou operace v horách a t. zv. Kleinkrieg (drobná válka) projednány zvlášť.

Polní řád rakouský je proti říšsko-německému mnohem obsírnější a podrobnější. Plk. Rendulic vysvětluje podrobnější zpracování této části polního řádu v Militärwissenschaftliche Mitteilungen (číslo března—duben 1931) tím, že dosavadní platné předpisy ponechávaly četné otázky neřešeny a tím dávaly možnost nejednotného nazírání na způsob vedení operací tak důležitých a těžkých, jaké jsou právě operace v předpise projednáváné.

V rozboru rakouského „Pokračování“ F. u. G. nebudu srovnávat státi tohoto řádu s říšsko-německou částí XI F. u. G., neboť v celku jsou taktické zásady uvedené v obou předpisech stejné a předpisy se liší jen tím, že rakouský je zpracován mnohem podrobněji. Autoři rakouského předpisu byli si jistě vědomi zvláštní povahy oněch bojových operací, velmi těžkých jak pro velitele, kteří je připravují a řídí, tak i pro vykonavatele, t. j. pro vojska.

Shrnutím taktických zásad platných pro tyto operace v samostatné části polního řádu, dosáhl rakouský F. u. G. velké přehlednosti a snadnějšího studia. Rakouský předpis nejmenuje na rozdíl od říšsko-německého uvedené bojové operace „boji za zvláštních okolností“ proto, aby uvaroval velitele schematisování (rak. pol. řád velmi kategoricky zavrhne schematisování) a vytvoření si mylného názoru, že jsou to operace základní nebo že jsou účelem. Naopak autoři předpisu jsou si plně vědomi toho, že se tyto bojové operace vyskytnou často během ofensivních i defenzivních akcí vedených za normálních okolností.

Proto také předpis všude tam, kde platí pro tyto operace stejné zásady vytčené v části XI F. u. G. z r. 1930, odkazuje v „Pokračování“ jeho z r. 1931 na příslušné státi.

Bude tedy nutno, aby si čtenáři tohoto rozboru vzali k ruce studii „Rakouský a německý F. u. G. — srovnání s polním řádem G-V“, uveřejněnou ve Vojenských rozhledech r. 1931.

V dalším rozeberu dosti podrobně jednotlivé operace, obsažené v „Pokračování“ F. u. G. a všimnu si taktických zásad pro ně platných podle rakouského pojetí a srovnání s naší doktrinou ponechám čtenářům samým.

II.

Boj na zdrženou.

(Das inhaltende Gefecht.)

Vzhledem na důležitost tohoto druhu boje, který bude velmi častý zvláště u států s málo početnou armádou, jakou je na př. armáda rakouská, je stat „Boj na zdrženou“ zpracována velmi podrobně, poněvadž právě na provedení této bojové operace jsou různé názory. Předpis zaujímá ke všem otázkám, které by mohly býti nebo byly dosud různě vykládány, své stanovisko, a řeší je.

Boj na zdrženou je zpravidla boj o získání času. Může býti veden též za tím účelem, aby byly zastřeny vlastní úmysly a aby byl klamán nepřítel. Podle účelu a dané situace může býti tento boj veden defensivně nebo ofensivně. Dovolují-li to okolnosti, třeba se snažit střídati vždy útok s obranou, aby opatření nepříteli byla rušena a aby byl stále udržován v nejistotě o vlastních záměrech.

Hlavní zásada, kterou předpis zdůrazňuje, je ta, že boj na zdrženou musí býti přerušen dříve, než dospěje k rozhodnutí, přičemž nutno dbáti co nejvíce toho, aby byla zachována bojová schopnost vlastních jednotek. Tento požadavek vyzveduje vlastně zvláštnost boje na zdrženou a aby mohl býti splněn, je třeba:

- a) prováděti nepřetržitý průzkum a pozorování ve dne i v noci,
- b) učiniti pečlivá opatření zajišťovací,
- c) časté a včasné hlášení o situaci, jakož i zřízení dobré spojovací sítě,
- d) zvláště pečlivě voliti terén, který zamýšlenou vlastní operaci co nejvíce podporuje a nepřátelskou ztěžuje, zejména pokud jde o využití převahy jeho bojových prostředků. Má umožňovati zastření vlastních opatření proti nepřátelskému vzdušnému pozorování, obranu proti útočné vzbě, jakož i přerušení boje též za dne.

Je přirozené, že tyto požadavky nebude možno vždy splniti, avšak vedení musí se snažiti co nejvíce se jim přiblížiti podle dané situace, aby úspěšné provedení boje na zdrženou bylo zajištěno. K zvětšení příznivých podmínek terénu pro boj nutno využívatí překážek všech druhů a ničení k přehrazení mezer vzniklých v bojové frontě, buď vynuceně, nebo zúmyslně, a aby mohlo býti co nejvíce sil použito v prostorech nejdůležitějších. Překážky a ničení umožňují dále snadné přerušení boje a provedení útupu.

Dále poukazuje předpis na čl. 181 a 232 „F. u. G. Část XI — Boj“, pojednávající o překážkách a ničení v obraně a o přerušení boje. Velká důležitost v boji na zdrženou se připisuje použití umělé mlhy a zastírání.

Opatření za tím účelem, aby byl nepřítel klamán, jako: šíření falešných zpráv, předstírané přesuny jednotek, maskování, hromadná změna dělostřeleckých postavení a těžkých zbraní pěchoty, klamné stavby, nahromadění radiových stanic a jejich čilejší provoz, jakož i zvýšená činnost letectva a balonů — nutno co nejvíce uplatňovati.

K provedení tohoto boje se nejlépe hodí rychlé, pohyblivé jednotky, jež nutno dotovat silným dělostřelectvem, zvláště dalekonosným, letectvem, těžkými kulomety, útočnou vozbou a ženijním vojskem. Bojového letectva může být použito v ojedinělých případech též samostatně k zdržování nepřítele.

Dělostřelectvo a těžké kulomety mají být hojně vybaveny a zásobeny střelivem; činnost trénu (odsun a přísun materiálu) má být přizpůsobena a řízena tak, aby přerušil boj bylo kdykoli možné.

Vedle těchto všeobecných zásad jsou dále uvedeny zvláštní zásady pro útok a obranu v boji na zdrženou.

Útok v boji na zdrženou.

Útoky mající za účel zdržování nepřítele mají být prováděny jenom jsou-li nutné k poutání a oklamání nepřítele; je-li nutno útok provést, musí být proveden podle zásad platných pro normální útok. Cíl takového útoku jest omezený. Terén zvolený pro útok má umožňovati rychlé a co možná skryté přiblížení k nepříteli, úplné využití vlastních palebných zdrojů a palebnou podporu pěchoty až na útočný cíl, kdežto nepříteli má ztěžovati pozemní a vzdušné pozorování, jakož i úplné využití jeho zbraní. Včasné přerušení boje a provedení ústupu musí však být úplně zajištěno. Směle provedené přepady, třeba jen malými jednotkami, zvláště v nepřehledném terénu a v noci, mohou způsobiti paniku u nepřítele a ochromiti jeho bojovou pohotovost.

Dělostřelectvo pro takový útok má být zpravidla posunuto kupředu (ovšem se zřetelem na další úmysly) jen tak daleko, aby mohlo podporovati pěchotu k dosažení a udržení stanoveného útočného cíle.

Poněvadž útok vedený k zdržování nepřítele má být veden se vši rozhodností, **z a k a z u j e p ř e d p i s o z n a m o v a t i ú č e l ú t o k u v r o z k a z e c h a p ř i p o u š t í t o j e n v n ě k t e r ý c h p ř í p a d e c h , a t o j e n d ů v ě r n ě p o d ř í z e n ý m v e l i t e l ě m .**

Obrana v boji na zdrženou.

Pro obranu nutno předvídati a prozkoumati několik ústupových posic. Vzdálenost jednotlivých posic má být taková, aby nepřítel byl nucen připravovati na každou z nich nový útok a tím ztrácel čas.

Situace bude často nutiti k přechodnému bránění terénu mezi těmito posicemi. Kdy takový případ může nastati, předpis blíže neoznačuje, zdá se však, že má na mysli takový případ, kdy jednotka bránící určitou ústupovou posici není s to ji po nutnou dobu vzhledem k celkovému úkolu udržeti, nebo aby získala čas k obsazení a organizaci posice následující.

Pro volbu a provedení průzkumu jednotlivých posic platí zásady obsažené v čl. 199, 183 a 184.

Obranný boj se vede převážně dělostřelectvem a těžkými kulomety, jejichž palebné síly musí být úplně využito. Leč i pro lehké kulomety a pušky má být předpolí ústupové posice voleno tak, aby mohly působiti na účinnou vzdálenost. „Hauptkampflinie“ (hlavní bojová čára) musí skýtatí příznivé podmínky pro přerušení boje i za dne.

Boj na zdrženou je charakterisován tím, že jednotky musí bojovati na velmi širokých frontách; přes to však musí jich být použito co nejšetrněji,

aby si alespoň větší jednotky mohly vyřaditi zálohy složené co možná ze všech druhů zbraní. Tyto zálohy mají býti velmi pohyblivé a umístěny tak daleko od fronty, aby měly zaručenu volnost jednání pro ten případ, že jich bude použito k protiútoku nebo k obsazení další ústupové posice, nebo eventuálně k obsazení záchytné posice (Aufnahmestellung). Je záhodno míti ustavičně v záloze část spojovacích prostředků.

Bojová situace může často nutiti k utvoření bojových skupin od sebe oddělených. Pak ovšem třeba spolehlivě zajistiti jejich součinnost a mezery mezi nimi alespoň střežiti, nebo kde je to nutné vzhledem na celkovou situaci vlastní a nepřátelskou, krýti je zálohami.

„Vorgeschobene Stellungen“ (předsunuté posice) mají býti tvořeny vždy, kdykoli to početnost vlastních sil dovoluje.

Pro zasazení, podřízení a úkoly dělostřelectva a pro jeho spolupráci s pěchotou jsou všeobecně rozhodující zásady obsažené v čl. 194, 209 a 214. Příliš široké fronty připadající jednotkám vyžadují, aby dělostřelectvo bylo přímo podřízeno velitelům pěchoty pro její přímou podporu. Nutno učiniti veškerá opatření, kdyby bylo třeba změnit palebná postavení dělostřelectva. — V obraně požaduje předpis od dělostřelectva, aby udrželo nepřítele v značné vzdálenosti od ústupové posice, a všeobecně zdůrazňuje nutnost zachovati si volnost jednání.

Obranná posice musí býti hájena dotud, dokud nedá velitel rozkaz opustit ji. Od opětného získání ztracených částí posice odvetnými údery nebo protiútoky má býti upuštěno, jestliže byl úkol splněn nebo jestliže toho provedení ústupu vyžaduje.

Zakazuje-li předpis oznamovati účel útoku v boji na zdrženou (vyjma některé případy) podřízeným jednotkám, nařizuje pro obranu, aby zdržovací účel obrany a zamýšlená doba držení posice byla oznámena jednotkám vždy, nejsou-li vážné důvody, aby to bylo utajeno.

V posledním článku statí o tomto boji pojednává předpis stručně o dlouho trvajících ústupových bojích (Rückzugskämpfe) na velikých frontách, jež zpravidla vyžaduje vedení boje na zdrženou. Tu se žádá, aby hlavní pozornost byla věnována oněm prostorům, jejichž předčasná ztráta by měla za následek ohrožení celé fronty. Takové prostory je nutno zesílit pro obranu překážkami a zvláštní péči věnovati obraně proti útočné vzbě. Rychlé shromáždění volných sil za takovými prostory je výhodné k provedení protiútoků. Při zpětných pohybech třeba využití příznivých okolností k přepadům a nástrahám. V těžkém terénu mohou býti plánovité ústupové boje úspěšně vedeny dosti dlouhou dobu i proti značně silnějšímu nepříteli.

Aby způsob, jakým se provádí v rakouské armádě boj na zdrženou, byl čtenářům tohoto rozboru jasný, použiji k tomu účelu řešení taktického úkolu vypracovaného rak. pplk. Renduličem a uveřejněného v „Mil. Wissenschaftliche Mitteilungen“ (sešity leden až duben 1931).

N á ě t.

Tři až čtyři nepř. divise postupující jižně od Dunaje ve směru východním, jsou večer 3. září svými předvoji v dotyku s předsunutými vlastními jednotkami (zesílený motorisovaný cyklistický prapor 1 a 2, převzvědný oddíl 7. pěší brigády) na řece Traisen.

Vlastní I. sbor (1. a 2. pěší divise, 7. pěší brigáda) má za úkol zabrániti nepříteli v postupu na Vídeň na severozápadních svazích Vídeňského lesa

na všeobecné čáře St. Andrä-Wördern-Tulbing-Kogl-Neulengbach a dále na výšinách východně od Gr. Tulln.

Příchod gros sil 1. pěší divise do obranné posice se nedá očekávat před večerem 7. září.

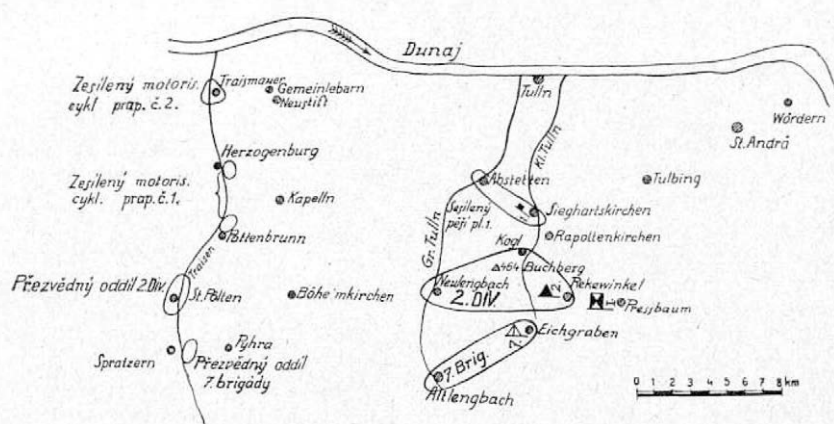
Na sever od I. sboru je zesílený pěší pluk 1.

Situaci předsunutých jednotek na Traisen, I. sboru, zesíleného pěšího pluku 1. večer 3. září udává náčrtek 1.

Náčrt 1.

Situace I. sboru dne 3. září večer.

(1 : 250.000)



Velitel I. sboru se rozhodl zaříditi se s 2. pěší divízí a se 7. pěší brigádou k obraně na čáře Rappoltenkirchen-Kogl-Buchberg-Neulengbach-Altengbach a se zesíleným pěším plukem 1, zesíleným motorisovaným cykl. praporem 2, brzditi bojem na zdrženou postup nepřítele k obranné posici ne severozápad. svazích Vídeňského lesa severových. od Rappoltenkirchen až do příchodu hlavních sil 1. pěší divise.

Severní křídlo 2. pěší divise je u Rappoltenkirchen.

Zesílený motorisovaný cykl. prapor 2 dostává od velelitele I. sboru rozkaz odpoutati se ve 4 hod. 4. září od nepřítele a ustoupiti na obrannou posici severně od zesíleného pěšího pluku 1. Pro zdržování nepřítele ponechá v prostoru Gemeinlebarn-Neustift silné hlídky, které budou za ústupu udržovati stále dotyk s nepřítelem. Předsunuté jednotky na Traisen tvořily vlastně předsunutou posici (Vorgeschobene Stellung) pro připravovaný boj nz. zdrženou.

Velitel I. sboru nařizuje veliteli zesíleného pěšího pluku 1 průběh hlavní bojové čáry (Hauptkampflinie) první a druhé obranné posice, které jsou od sebe vzdáleny na 4000 až 6400 m.

Válečné složení zesíleného pěšího pluku 1:

četa (25) cyklistů,
družstvo (12) motocyklistů,
telegrafní rota o 4 četách (každá po 5 spoj. rojích a 2 středních signálních přístrojích; 4. četa pak ještě 1 roj radiotelegrafní),
rota pionýrů o 3 četách po třech družstvech,
rota obrany proti útočné vzbě o 3 četách po dvou dělech,
minometná rota o 3 četách po dvou lehkých minometech.

To jsou jednotky patřící přímo k velitelství pluku.

3 pěší prapory po 3 pěších a 1 kulometné rotě. Pěší rota o 3 četách po dvou družstvech leh. kulometů a třech družstvech střeleckých (Schützen-gruppe). Kul. rota o 4 četách po 3 těžkých kulometech,

děl. oddíl I./1. se spoj. četou. 1. a 3. baterie jsou 8 cm kanony, 2. baterie pak 10 cm houfnice,

pro zásobování střelivem: po jedné lehké pěchotní a jedné dělostřelecké muniční koloně. — Zesílený pěší pluk 1 patří do svazku 1. pěší divise,

pro odsun raněných: jedna zdravotnická četa o 6 zdravotnických automobilech.

Každá z obranných posic se skládá z předních stráží a z hlavní bojové čáry. Vzdálenost PS. od hlavní bojové čáry 1100—2200 m. — Šířka pásma zesíleného p. pl. 1: na 1. zadržovací posici 6 km, na 2. posici 5400 m. — Pluk dává pro obsazení hlavní bojové čáry na 1. posici I./1. a II./1. prapor; III./1. prapor v plukovní záloze.

Pro PS. na 1. zadržovací posici dodá každý prapor hlavní boj. čáry po 1 pěší četě těžkých kulometů.

Úkolem PS. je klásti odpor a ustoupiti pod silným tlakem nepřítele.

Průzkum provádějí prapory hlavní bojové čáry v svých pásmech; plukovní cyklistická četa podle zvláštních směrnic.

Obsazení 1. zadržovací posice udává náčrt 2 (příloha).

Pro posouzení úkolu daného PS. (ustoupiti pod silným tlakem nepřítele) připomínám, že jsou složeny ze 2 pěších čet — 4 leh. kul. — a ze 2 čet těžkých kulometů — 6 těž. kul. — na frontě 6 km.

Obsazení hlavní bojové čáry, pokud probíhá po okraji lesa, je téměř lineární; ve volném terénu (u I./1. praporu) má obranná posice (jednotky a zbraně pěchoty v pal. postavení) hloubku průměrně 200—300 m.

Kulometná rota III./1. praporu (záloha pluku) má za úkol: 1 četou umístěnou sev. od silniční koty 197 působiti bočnou palbou před hlavní obrannou čárou v lese Eichberg a dále proti kotě 280; ostatní čty kul. roty mají podporovati hlavní bojovou čáru z prostoru Abstetten palbou do pásma 500 m po obou stranách silnice Einsiedl-Streithofen až na hranice donosnosti a do prostoru koty 280 a jižně od Loibersdorf.

III./1. prapor, záloha pluku v prostoru Abstetten, je připraven zasáhnouti ve směrech Mittelberg, Einsiedlberg, Eichberg, Siegersdorf.

Pro poznání rozkazovací techniky a detailů celkové koncepce obrany v boji na zdrženou na 1. zadržovací posici podávám níže rozkaz velitele p. pl. 1 pro obranu 1. zadržovací posice:

Zesílený pěší pl. 1

Sieghartskirchen.

Čj. 31

3. září, 21 h. 30

Rozkaz

pro obranu v prostoru Atzelsdorf-Eichberg-
Haghöfen.

1. U motorisovaných cykl. praporů 1 a 2 pouze nepatrná bojová činnost.

2. Zesílený pěší pluk 1 má co možná nejdéle zdržovati pronikání nepřítele na západní svahy Vídeňského lesa. Na severu se připojuje cykl. prapor 2, na jihu 2. p. divise.

3. Motor. cykl. praporey 1 a 2 přeruší 4. září ve 4 hod. boj a ustoupí, zdržující postup nepřítele. Motorisovaný cykl. prapor 1 po dosažení Tullbing bude zálohou sboru. Hlavní bojová čára motor. cykl. praporu 2 je všeobecně čára Neusiedl-Atzelsdorf.

4. Hlavní bojová čára zesíleného p. pl. 1: viz náčrt v příl. 2.*)

5. Hranice pásma činnosti (Anschlusslinien) viz náčrt 2.

6. Úsek pluku brání v 1. linii: prapor I./1. a na jihu od něho II./1. Rozhraní mezi praporey: viz náčrt 2. — K zajištění spojení mezi praporey 1 četa od II./1. na západním okraji Dietersdorfu.

7. Podřizují se:

a) praporu I./1.: tel. četa 1./1., 1. a polovina 2. čety roty obrany proti útočné vozbě 1, velitelství a 1. a 2. četa minometné roty 1,

b) praporu II./1.: tel. četa 2./1., polovina roty obrany proti útočné vozbě 2./1., minometná četa 3./1.,

8. Přední strážé dodají praporey první linie (1 pěší četa a 1 četa též. kul. od každého praporu). — Přední čára PS.: viz náčrt 2. Ustoupí jen pod silným tlakem nepřítele.

9. 3./1. četa roty obrany proti útoč. vozbě bude připravena podle směrnic velitele roty působiti jedním dělem z prostoru nedaleko Sieghartskirchen a jedním dělem z prostoru opodál Abstetten proti útočné vozbě, kdyby se snad objevila ze západního nebo severního směru.

10. Dělostřelectvo bude z prostoru Abstetten-Gollarn zdržovati přiblížení se nepřítele, bude podporovati PS. a připraví se k soustředění palby před všechny části hlavní bojové čáry a 1 baterii pro bočnou palbu do prostoru severozáp. od lesa Eichberg. Přídělení pro spolupráci praporům po jedné baterii provede velitel dělostřelectva.

Střelivo lehké dělostřelecké kolony je veliteli dělostřelectva k dispozici. — Části dělostřelectva 2. p. divise jsou připraveny podporovati z prostoru Wimmersdorf-Buchberg boj pluku.

11. Kulometná rota III./1. praporu zaujme palebné postavení:

Uvedeno již v námětu ve znění originálu rozkazu.

12. Prapor III./1. záloha pluku. (Jeho úkol uveden rovněž v námětu ve znění z originálu rozkazu.)

*) Pro stručnost rozboru neuvádím podrobnosti uvedené v originále rozkazu v čl. 4, 5, 6 a 8.

13. Průzkum. Prapory přední linie v svých pásmech, cykl. četa podle zvláštních směrnic.

14. Nařízení pro technickou úpravu posice následují.

15. Pionýrská rota bude po provedení svého úkolu v Ranzelsdorfu.

16. Posice musí býti obsazena 4. září v 5 hod. Po šesté hodině je zakázán jakýkoliv pohyb záp. od Kl. Tulln. Noční odpočinek bez naléhavých příčin nerušiti před 2. hodinou 4. září.

17. Velitelství pluku a vel. dělostřelectva na bojovém stanovišti na okraji lesa sev. od koty 326 Wolfslacken.

18. Spojení. Tel. rota vybuduje spojení Abstetten-rozcestí kóta 197, zřídí plukovní spoj. ústřednu v Abstetten, vybuduje dvě vedení v Abstetten na bojové stanoviště vel. pluku a jedno vedení ze Sieghartskirchen na bojové stanoviště vel. pluku.

Radiová stanice bude zřízena nablízku boj. stan. vel. pluku a bude mlčet až do rozkazu vel. pluku.

Připojí se: prapor I./1. na stanici v Gollarn, II./1. a III./1. na ústřednu v Abstetten. Pionýrská rota vyše spojky k ústředně v Abstetten. Všechny prapory zjednájí optické spojení s bojovým stanovištěm vel. pluku. Spojení s vel. I. sboru a s 2. divísi nezměněno. S motor. cykl. prapory udržovati spojení co možná nejdéle. O spojení s cykl. praporem 2 (přes Sieghartskirchen) v novém stanovišti následuje rozkaz.

O přerušení státního telef. vedení západně od Einsiedl postará se tel. rota, západně od Atzelsdorfu I./1. prapor. Přerušeni se provede na rozkaz velitele pluku.

19. Bojové trény musí býti ještě před svítáním přesunuty na vých. břeh Kl. Tulln. Místa určení hlásiti.

20. Péči vel. sboru bude přisunuto 4. září asi ve 2 hod.:

do Sieghartskirchenu: 200 ran pro pol. kanony a houfnice; převezme děl. oddíl I./1.;

do Abstettenu: 4000 ran pro každý těžký a 2000 ran pro každý lehký kulomet; 50 ran pro každé dělo obrany proti útočné vozbě a lehký minomet; 200 rolí ostnatého drátu (odebere II./1. prapor).

21. Odsun raněných: do nemocnice v Purkersdorfu.

22. Nemocné koně nejdříve odsunouti k zásobovacímu trénu do Elsbachu.

23. Dostanou: k provedení prapory I.—III./1., děl. oddíl I./1., tel. rota, rota obrany proti útočné vozbě, minometná rota, pionýrská rota; na vědomí: 2. divise, motor. cykl. prapor 1 a 2; jako hlášení: velitel sboru.

*

Celé uskupení sil na zadržovací posici (každá jednotka má zálohy) odpovídá zásadám rakouské obrany, t. j. unaviti a desorganisovati útočníka odvetnými údery a protiútoky, podařilo-li se mu vniknouti do hlavní bojové čáry; to se ovšem bude často dít na újmu hustoty palby před obrannou posicí, která je ve vojenských doktrínách mnohých armád kladena jako zásadní požadavek v obraně.

Vidíme, že zesílený pěší pluk 1 obsadil 1. zadržovací posici. Na 2. posici proveden průzkum, přesné stanovení průběhu čáry PS. a hlavní bojové čáry. Provedení průzkumu 2. posice svěřil velitel pluku veliteli III./1. praporu, jemuž přidělil od každého pěšího praporu a děl. oddílu I./1. po 1 důst. a 1 pdůst., po 1 důst. od pion. roty a kul. roty III./1. a vel. roty obrany proti útočné vzbě.

Pro úplnost se zmíním ještě o způsobu přerušení boje a ústupu na 2. zadržovací posici. Praporům II./1. a I./1. nařízeno ponechat na hlavní obranné čáře do 3 hod. 7/9 zadní voje v síle 1 pěší roty a 1 čtyřtěž. kulometů od I./1. prap., 1 pěší roty a 2 čet těž. kulometů od I./1. prap., a 1 čet dělostřeleckou. Zadní voje musí klásti odpor do 3 hodin a ustoupí před touto hodinou jen pod silným tlakem nepřítele, a to krok za krokem.

(Příště dále.)

Major gšt. František Papoušek:

Motorisace a mechanisace armády.

Úvod.

Účelem této studie jest pojednati o otázkách a pokroku motorisace a mechanisace armády, které se v době poválečné řeší v různých moderních armádách a které se i pro nás stávají stále akutnějšími.

Pokusím se shrnouti názory a zásady vyslovené odborníky těch armád, které se zabývají řešením problému motorisace a mechanisace armády a které k tomu mají všechny příznivé podmínky.

Nejdříve rozeberu problém motorisace a mechanisace armády s hlediska všeobecného, potom načrtnu možnosti použití motorisovaných a mechanisovaných jednotek k bojovým operacím a na konec podám nástin dosavadní situace v tomto oboru v některých armádách jiných.

V pozdějších článcích se pokusím podrobněji rozebrati jednotlivé otázky a vyvoditi z nich možnosti, resp. nutnost motorisovat a mechanisovat naši armádu a konečně podám několik konkrétních taktických příkladů použití motorisovaných jednotek v boji.

I.

Problém motorisace a mechanisace armády.

Ve všech státech se projevuje nyní snaha dosáhnouti větší pohyblivosti armády; to znamená zpravidla zvětšení její bojové hodnoty po stránce taktické i strategické.

Nepřehlížíme-li k Anglii, kde motorisace v armádě dosáhla vysokého stupně, věnuje se otázce motorisace armády zvláště velká pozornost ve Francii, kde v ministerstvu války je zvláštní orgán k řízení prací a řešení otázek motorisace a mechanisace. Značnou měrou se zabývají řešením těchto otázek v Americe a v Itálii; ani sovětské Rusko nezůstává pozadu za uvedenými státy. Německo poskytuje otázkám motorisace, mechanisace a studiu těchto hojně místa ve své vojenské literatuře.